

CONSCIÈNCIA D'ARA
I la setmana que ve:
Gundicha, cuina devocional

Estils

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Més enllà de la conversa, la confessió. Compartir el que és més íntim alleugera, tot i que no sempre és fàcil trobar l'espai on fer-ho. Àmbits com el religiós, l'artístic o el terapèutic són idonis per aquestes confessions que no sempre es fan en privat. Escoltar -o llegir- les confessions dels altres també allibera quan aconseguim empatitzar-hi. Potser és aquesta una de les raons de la proliferació i l'èxit dels *youtubers*, amb qui les confessions, malgrat l'aparent distància virtual, ens arriben pràcticament sense filtres, trencant jerarquies, previsions i estigmes. Canvi de paradigma en especial en el món religiós, en què la persona que ens parla ja no necessita més credencials que un compte de Gmail i, per tant, serà el que ens digui, i no el seu càrrec, el que ens motiva a escoltar-la.

"No tingueu por de fer-vos ciutadans del món digital", va demanar el papa Francesc, una figura, per cert, que té un canal propi de YouTube (El Vídeo del Papa) en què mensualment llança un breu missatge a les xarxes per comentar problemàtiques actuals i explicar la funció de l'Església. Un discurs oficial que ha de competir, obligatòriament, amb milers d'altres que apareixen a les xarxes socials i que estan generant una nova manera de relacionar-nos amb el coneixement i les doctrines.

Cap on ens conduirà tot això no se sap, però el que sí que ja és evident és que sacseja el món i que les religions no en queden fora. En el context de l'islam, per exemple, sovint apareixen declaracions d'alerta d'autoritats religioses clàssiques -d'Egipte al Senegal, d'Indonèsia a casa nostra- alertant dels discursos incontrolats a internet que influeixen directament en la població, majoritàriament jove, sense cap mena de filtre ni credencials. I aquest crit d'alarma és també un plor de dol per un model jeràrquic de transmissió de coneixement i, per tant, de control social. D'una banda, la propaganda ideològica troba el mitjà ideal per propagar-se. De l'altra, els missatges i les interpretacions deixen de tenir custòdia, s'amplien les opinions, les perspectives, el debat. Un mar de veus per on navegar lliure, i també perdre's o naufragar...

Diàleg interreligiós

Però tornem a les confessions, a les persones anònimes que s'asseuen al menjador de casa -o del convent-, engeguen la càmera i parlen a un públic desconegut. Què ens atrau d'aquestes veus que fins i tot deixem les autoritats clàssiques per escoltar-les? Proximitat? Sinceritat? Tafaneria?

La parella Rafa Millán i Mardia Herrero són els responsables del canal Psicología y Espiritualidad. Tot i que pertanyen a la branca mística de

Quan els youtubers parlen de religió

Molts canals de la xarxa generen una nova manera de relacionar-nos amb el coneixement i les doctrines tradicionals

l'islam, defineixen el canal com un espai de trobada interreligiosa que va néixer una mica per casualitat. "Mai vam tenir intenció de ser *youtubers*, ni la tenim ara en realitat -explica Millán-. És un canal que al principi va créixer sol, només teníem un vídeo en què havíem entrevistat el sacerdot Pablo d'Ors, i un temps després vam veure que hi havia 300 subscriptors sense haver fet res. Encara no teníem consciència de canal, però ens vam adonar que gravar vídeos podia ser molt eficaç, podíem aconseguir milers de visualitzacions en poc temps, la qual cosa per a uns autors petits com nosaltres era la millor via per fer arribar els nostres llibres i el nostre missatge. Vam començar a gravar sense mitjans, però amb molta il·lusió. El primer vídeo en què sortim junts va ser també el primer en el qual hi havia la intenció de començar el canal. Vam parlar del sentit de la vida de manera totalment improvisada. La qüestió és que ho vam fer a l'atzar, a veure què passava, sense saber si la cosa podia funcionar..."

Actualment publiquen dos vídeos per setmana i els subscriptors arriben gairebé a 4.000. "YouTube ens proposa un mitjà molt directe i democràtic, tot i que tenim diverses

Món virtual
L'àmbit religiós es veu renovat amb les noves tecnologies

Senzilla
Els espectadors valoren els vídeos breus i directes

pors, com la d'acabar sent devorats per la nostra pròpia imatge. Ja comença a haver-hi gent que ens comença pel canal, i després costa que tinguin una mirada que no estigui mediatitzada per la relació virtual prèvia. Vam tenir el cas d'una persona que semblava que ens coneixia millor que nosaltres mateixos, perquè havia vist els nostres vídeos diverses vegades i gairebé li enfadava que canviéssim d'opinió. Ens rebatia amb els nostres propis arguments perquè no érem prou "nosaltres mateixos". També som molt conscients del perill de falsificar-nos, d'acabar convertint el nostre pensament en un succedani o una caricatura per ajustar-nos a les exigències del mitjà (ser dinàmics, divertits, etcètera). Així que intentem moure'ns entre dues aigües: fer un canal que sigui alhora entretingut i profund, divertit i amb cor, psicològic i espiritual".

El canal de Sor Marta

Dubtes molt semblants els té una altra *youtuber* poc convencional. Marta González, resident al monestir de Santa Cruz de Sahagún (León) des de fa gairebé cinc anys, té el seu canal, anomenat Sor Marta, en què explica, d'una manera fresca i directa, la se-

va experiència en el procés de convertir-se en monja. Vídeos breus, amb una mínima edició, en què apareix aquesta jove de 23 anys contenta i relaxada per explicar el dia a dia al convent i les seves opinions sobre el paper de l'Església barrejades amb l'ingredient clau per fer que un canal així tingui èxit: confessar aspectes íntims. La trobem, per exemple, llegint a càmera el seu primer correu electrònic que va escriure al monestir per sol·licitar informació "després d'haver repassat les webs de tots els convents de monges benedictines" -correu respost per la mare superiora també en un altre missatge que llegeix a càmera-, o també les reaccions de la seva família quan els va anunciar que volia fer-se monja.

Una intimitat que no cau en l'exhibicionisme, sinó que fonamenta el que es diu. Perquè, com explica Rafa Millán: "El que més agrada al nostre públic és, a més dels continguts i la senzillesa amb la qual els presentem, que es vegi la nostra pròpia relació de parella". I afegeix: "Fins i tot ens barallem davant la càmera. Però no passa res, volem ensenyar la veritat en un món de cartó pedra. I això li agrada a la gent, veure alguna cosa que és real".

XXXXXXXXXX XXXXXX Vivamus viverra eros eu nisl viverra a congue nibh pulvinar. Nulla commodo dignissim libero eu vestibulum. Quisque ultricies, augue nec lobortis convallis, lacus metus

Gent

TEXT:
FIRMA REDACTOR

Fusce at urna vehicula enim luctus congue

Fusce accumsan, neque ut hendrerit sollicitudin, ipsum justo portitor nunc, vel volutpat mi lorem ut urna. Etiamque ac massa imperdiet venenatis. Nam interdum, est at commodo rutrum, lectus magna ullamcorper erat, eget molestie nisl purus vitae ante. Vestibulum aliquam pretium odio, sed mattis urna accumsan et.

Sed in metus dolor, sit amet lobortis quam. Etiam adipiscing, turpis quis pulvinar ultrices, sem nunc consectetur lacus, vel porta orci orci at massa. Quisque ut arcu augue, vitae aliquet erat. Ut vel quam at turpis pulvinar alique. —

Vivamus placerat lobortis blandit

Fusce accumsan, neque ut hendrerit sollicitudin, ipsum justo portitor nunc, vel volutpat mi lorem ut urna. Etiam dapibus neque at nisl sodales consequat. Donec at nulla justo. Donec et ipsum eget tellus egestas pellentesque et sit amet metus. Fusce quis neque ac massa imperdiet venenatis pu alique. —